

نویسنده : کتی کیلی (Kathy Kelly).
منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ «2018-06-27».
برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».

بطور هد فمند در کابل ، پرتاب «121»

بمب هر روز در افغانستان

**on purpose , in Kabul, (121) Bombs per day on
Afghanistan**

تصویر برجسته دختران و مادران منتظر «لحاف ها» و یا روپوش های شان در کابل
(عکاسی از داکتر حکیم)

ستیف چپمن «Steve Chapman» در این هفته برای شیکاگو تریبون تحت نام
گذارش دولت ایالات متحده امریکا در مورد جنگ در افغانستان که او این گذارش را
یک یادداشت « نا امید کننده » نامیده نوشته است.

یادداشت به گذارش از « با زرس کل ویژه برای با زسازی افغانستان » خا طرنشان
میسازد که ایالات متحده امریکامبالغ هنگفتی را « بمنظور دستیابی سریع به دستا وردها »
و ثبات منطقه صرف کرد ، اما این مبالغ در عوض مخالفت ها را هرچه تشدید ، فساد
را فعال و حمایت از شورشیان را تقویت کرد .

چپمن بصورت فشرده و خلاصه خاطر نشان ساخت که ایالات متحده امریکا «همه
چیز را بدتر کرد ، نه بهتر» .

کسانی که از این جنگ نامعلوم و دوامدار سود بیشتر بدست آوردند همانا صاحبان ویا

مالکان فاریکات صنایع سلاح سازی اند ، چونکه در ادامه این جنگ سلاح های بیشتر آنها بکار می افتد و از فروش آن مبالغ هنگفتی بدست می آورند. بهر صورت در گذارش آمده است که **دونالد ترومپ** در نخستین سالگرد زما مداری اش بعنوان رییس جمهور ایالات متحده امریکا ، حسب هدایت وزارت دفاع ویا پنتاگون بطور میانه ویا متوسط در روز (121) بمب در افغانستان پرتاب نموده است . که سری از این بمب گذاری ها بی وقفه تا کنون دوام دارد .

باید خاطر نشان ساخت که تعداد کل سلاح ها اعم از موشک ها ، بمب ها و مرمی ها تابعه شده در هواپیمای ها و جنگنده های امریکا که توسط پیلوتان و نیروهای هوایی با اجرای عملیات ها و تهاجمات هوایی در مناطق مختلف افغانستان صورت گرفته تا ماه می همین سال روان در حدود (2339) عملیات ها بوده است .

مخالفان جنگ افغانستان واقیعت های جهنمی و چشم انداز های بی فایده را ارایه میدهند اما دواطالبان و حامیان صلح افغانستان در حال حاضر بهبودی را در وضعیت کشور خود نمی بینند یعنی که از این وضع موجود راضی نیستند- چنانچه در دیدار های اخیر که ما در کابل انجام دادیم ، حرف های زیادی به ارتباط وضع کنونی در افغانستان از بسا افغان ها شنیدیم. از جمله عده از آنها سوال هرچه طولانی تر شدن جنگ را در مورد اینکه چگونه صلح در یک کشور جنگ زده و از نظر اقتصادی ویران شده میتواند تامین شود طرح میکردند ، درجایکه استخدام توسط جنگ سالاران بشمول ایالات متحده امریکا و نظامی های افغانستان صورت میگردد در حالیکه اکثریت از فامیل های افغان راهی را سرغ ندارند ویا درآمد و عایدی ثابت ندارند تا که بتوانند به ساده گی زندگی کنند .

حکیم که مربی (APV's) است ؛ضمن صحبتی بما یادآور شد که یک صلح پایدار با ایجاد ویا با اشتغال وظیفه ویا درآمد یا عاید ثابت افراد در جامعه امکان پذیر است اوبا الهام از فرموده های **از مهتما گاندی (Mohandas Gandhi's)** برای خود کفایی و نمونه ای متحد پشتون اش خان عبدالغفار خان سخن به میان آورد آنهایی که با پرورش و آموزش و ایجاد تعاونی های محلی در برابر جنگ مقاومت میکنند و در راه تا مین هدف خود متحمل و سیاست عدم تشدد را برمی گزینند. یعنی آنهایی که فوق العاده متحمل و شکیبیا بودند .

مریم در مدرسه کودکان خیا بانی «APV's» که خود یک دانش آموز است اطفال کارگر را برای ادامه تحصیل کمک و آماده میکند برای خانواده های این اطفال کارگر بگونه ای جیره ماهانه برنج و روغن و دیگر ضروریات را تهیه میکند و بدسترس آنها قرار میدهد ، او بامن در مرکز باغ بدون احاطه مربوط به (APV's) نشست و مادر بیوه او بنام **گل بیک (Gul Bek)** از سختی ها یکه تنها بعنوان یک مادر پنج طفل را بزرگ

ساخته است سخن زد . او خاطر نشان ساخت که من باید هر ماه برای آب ، کرایه خانه وانرژی ویا سوخت پول قابل ملاحظه ای بپردازم او گفت که من چند سال قبل از یک کمپنی آب رسانی درخواست کردم که نل آب را بخانه من تمدید وبغرض استفاده خانواده من نصب وآماده بهره برداری کند که البته او نل آب را اینجا بخانه من تمدید کرد واکنون در ختم هر ماه نماینده ای ازاین موسسه آبرسانی بغرض جمع آوری مبلغ در حدود (700) تا (800) افغانی که در حدود (10) دالر میشود مراجعه میکند ومن نیز این مبلغ را ناگذیرآمی بپردازم اما یک خانواده فقیر حتی بدون ترس از جنگ نمیتواند که مبلغ (10) دالر را به آسانی درختم هر ماه ازبایت دسترسی به آب نل بپردازد ولی من تلاش میکنم که بخاطر حفظ خانواده خود این مبلغ را ماهانه بپردازم .

فریاد های افغانستان شنیده نمیشود .

"گل بک می گوید:" اما ما باید آب داشته باشیم!" " ما برای تمیز کردن، طبخ، شستشو نیاز داریم."

او می داند که بهداشت مهم است، اما او جرات نمی کند که بیش از بودجه در دست داشته اش برای آب پول زیاد مصرف کند . گل بک می ترسد که اگر او نه تواند که کرایه منزل را به بپردازد، ممکن است که او را صاحب خانه از منزل خارج کند . و سپس به اردوگاه پناهندگان در کابل رود؟ او سرش را تکان می دهد من پرسیدم که آیا دولت به همه کمک می کند .

او گفت: "آنها چیزی در مورد چگونگی زندگی ما نمی دانند." "در ابتدای ماه رمضان، حتی نان نداشتیم. ما هیچ آردی نداشتیم."

او دو پسر بزرگتر، به سنن 19 و 14 ساله دارد که، شروع به یادگیری مهارت های خیاطی کرده اند ودرنیمه وقت به مدرسه می روند.من پرسیدم که آیا او تا به حال اجازه می دهدکه پسرانش به صفوف ارتش یاپلیس برای کسب چیزی نزدیک به دستمزدبنا طر امرار زندگی کمی بهتر بپیوندند ؛ اما او سخت وبقسم تزلزل ناپذیر اذعان کرد که من این پسرانم را به بسیار سختی ومشکلات بزرگ کرده ام وهرگز نمیخواهم که آنها را از دست بدهم لذا من ابدآ اجازه نمیدهم که آنها سلاح به شان حمل کنند و به صفوف قوای مسلح بپیوندند

چند روز بعد از دیدن یک اردوگاه پناهندگی، من خواستم که او را وادار به حرکت به سوی یک اردوگاه کنم. اردوگاه ها بیش از حد پراز آب، گل آلود وکثیف و غیر صحی بود کلید های اتاق کنترل را که در آن چاه آب توسط دوسا زمان غیر دولتی برای استفاده تدارک دیده شده بود به یکی از بزرگان اردوگاه ، بنا م حاجی جول سپرده شد، چیزی قابل تذکر اینکه در آن روزها، شیردهنها کار نمی کرد. « 200 » نفر از « 700 » خانواده

در اردوگاه به آب ضرورت داشتند من به چهره های نگران از زنان که از صبح زود به جمع آوری آب مصروف بودند متوجه شدم. که آنها چه کار طاقت فرسا می کردند؟ حاجی جول به من گفت که بیشتر خانواده ها از مناطق روستایی آمده اند. آنها به علت جنگ از خانه های خود فرار کرده اند و یا به دلیل نبود آب. چونکه زیربنا ها و ذخایر آب در کابل آسیب دیده ، و آنها به نسبت جنگ پانزده ساله ایالات متحده امریکا که نیاز به مرمت و ترمیم داشته و ایالات متحده امریکا در این مدت به ترمیم آن توجه نکرد که در این صورت نتوانست مردم را حفظ کند و یا از خود راضی نگهدارد.

دوستان دواطلبان جوانان صلح افغانستان (the Afghan youth peace volunteers) ما با برسمیت شناختن نیاز به ایجاد شغل و درآمد شروع به پیشبرد کار موثر در جهت ایجاد شرکت های تعاونی پرداختند. آنها در اوایل ماه جون به ایجاد یک نهاد تعاونی روستایی به رهبری دومرد جوان اعم از حسین وحسام که قبلاً در مورد به آنها نور الله آموزش داده بود پرداختند و آنها اسم این مغازه یا (store) را منحصر بفرد (unique) گذاشتند و اذعان کردند که در این فروشگاه بزودی یک دستگاه و یا کارخانه ای نجاری ایجاد و به کار آغاز خواهد کرد .

اکثر APV ها از بسیاری از کشورهای بین المللی که بیش از شش زمستان گذشته به این نهاد در بخش تهیه خیاطی کمک کرده و یا میکنند این است تا که "پروژه دوخت" سالانه را برای تهیه پتو های مورد نیاز برای ساکنان کابل، که از آب و هوای سرد زمستان سخت رنج میبرند که با ید محافظت شوند، کمک کرده است. این پروژه "پروژه دوخت" ، به بیش از (9000) خانواده فقیر در کابل پتو های زمستانی را اهدا کرده است و از درآمد زمستانی اش به میزان (360) نفر خیاط پرداخت کرده است . با این حال، APV از خیاطان به نسبت همکاری شان در بکار افتادن پروژه های فصلی قدردانی بعمل آورده و نیاز جدی خود را برای درآمد در طول سال بیان کرده است در سال جاری، APV تشکیل یک شرکت تعاونی خیاطی را در نظر دارد که در طول سال ایجاد کند که مواد تولیدات محلی اجناس ارزان قیمت مثل روپوش و یا لحاف و پتو را تهیه و عرضه کند .

از اینکه ایالات متحده آسمان افغانستان را در اختیار خود دارد پس به همین اساس نیروی عظیم را از آسمان افغانستان میتواند بکار اندازد آنچنانیکه نیروهای هوایی امریکا در هر حال بیشتر آتش جهنم را بالای نقاط و یا محلات مختلف افغانستان فرو می ریزند. آنچنانیکه ساحات و یا منطقه امنیتی و پایگاه های نظامی در اختیار امریکا در داخل و اطراف کابل کمک می کند که با پرتاب بمب ها در زمین چاه های عمیق حفر کند و سطح آب های زیر زمینی را هرچه سریعتر به بیرون جاری میسازد که این خود حالت طبیعی

ذخایر آب های زیرزمینی را متاثر ساخته و سبب نفرت و انزجار مردم شده است ولی در عین حال، ممکن است یک کلیشه شبیه ، اما در تصور یک دنیای بهتر، برای دوستان جوان ما از نظر کمک به آنها باشد یعنی برای پروژه های پایدار برای حمایت از نیازمندان، آنها از پذیرش (خانم گل بک) برای همکاری با جنگ استفاده می کنند. اقدامات ساده و کوچک آنها کابل را تقویت میکند. آنها خود را به شفقت و تقویت همسایگان خود می اندازند. آنها بذر هایی را میکارند که ممکن است جنگل را رشد دهند و یا ندهند - آنها به جای اینکه چیزی را هدر ندهند، هر آنچه که در قدرت دارند بکار می برند به آنها نه بادستا ورد چیزی عظیمی به شکل دادن ویابه ویرانی یک کشور پاداش داده نمی شود، بلکه هدف قاطعانه برای متوقف ساختن جنگ ، چرخه جنگ و مقاومت در برابر سلسله مراتب بی رحمانه در تلاش برای غلبه بر آن است. ما در هم صدا شدن با آنها رضایت نداریم. ما در حمایت از پروژه های خود، می توانیم در بی فایده گی دوام این جنگ ؛ متحمل جبران خسارات شویم . .

----- **با تقدیم سلامها (2018-07-01)**